

பண்டைய இலக்கியத்தில் எயினர் வாழ்வியல்

Biography of the Eyinar in Ancient Literature

முனைவர் சி. பரமேஸ்வரி

இணைப் பேராசிரியர்

தமிழ் உயராய்வு மையம்

அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி

தமிழ்நாடு, இந்தியா

Dr. C. Parameswari

Associate Professor, Tamil Research Centre

Alagappa Government Arts College

Karaikudi, Tamil Nadu, India

Citation: Parameswari, C. "Biography of the Eyinar in Ancient Literature." *Journal of Tamil Culture and Literature*, vol. 5, no. 3, 2026, pp. 15-22.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19762049>

ஆய்வுச் சுருக்கம்

எயினர், ஊகம்புல்லால் வேயப்பட்ட மண்மதில்களைக் கொண்ட வீடுகளில் வாழ்ந்தனர். வேட்டைக்குச் செல்லாதபோது நாய்களை வீட்டில் கட்டி வைத்திருப்பர். வீட்டின் முன்புறத்தில் முட்செடிகளையும் மரங்களையும் வளர்த்து அவற்றையே வேலியாகப் பயன்படுத்தினர். மூங்கில் அல்லது சிலை மரத்தால் செய்யப்பட்ட வில்லையும் கூரிய அம்புகளையும் செந்துவராடையும் உடையவராய்க் காணப்படுவர். புலி போன்ற வலிமையும் கலைமனின் கொம்பினைப் போன்று முறுக்கிய தாடியும் கருமையான தோள்களையும் கொண்டு கால்களில் வீரக்கழல்களையும் செருப்புகளையும் அணிந்திருப்பர். கள்ளாண்டு களித்த நிலையில் துடியினை முழக்குவர். இவர்கள் பொருட்களைக் கொள்ளையிடச் செல்லும்போது தனித்துச் செல்லாமல் கூட்டமாகச் செல்லுதல் உண்டு. தாம் எய்த அம்பு குறி பிழைத்த நிலையில் அம்பு தொடுத்த தம் கைவிரலைக் கடித்துக்கொள்ளும் சினமும் அறியாமையும் கொண்டவர். கண் புருவத்தினீழ் கையைக் கவீழ்த்தபடி தொலைவிலுள்ள பொருள்களை நோக்கும் தன்மையினர். தாம் எய்யும் அம்பின் தாக்குதலின்றி வழியிடைச் செல்வோர் தப்பித்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகப் பாரைகளிலும் நடுகல்லிலும் அம்பினைத் தீட்டிக் கூர்மைப்படுத்துவர். வழியிடைச் செல்வோரைத் தாக்கி, கைப்பொருள்களைக் கவர்ந்து கொள்ளக் கூடியவர். வழியிடைச் செல்வோர் அப்புட்டு இறந்த நிலையில் இறந்துப்பட்டோர் வீது தழைகளையும் கற்களையும் இட்டுக் குவியலாக மூடி வைப்பர். இவ்வாறு செய்ய இயலா நிலையில் விலங்குகளுக்குப் பறவைகளுக்கும் உணவாயின. வழியிடைச் செல்வோர் வீது அப்புட்டுத் தாக்கிய நிலையில் பதைபதைத்து உயிர் போவதைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைவர். பன்றித் தசையினை உணவாக உட்கொள்ளக் கூடியவர்.

குறிச் சொற்கள்: ஊகம்புல், வீளை, கொடுவில், அம்பு, பன்றி.

Abstract

In the Tamil literary tradition, the social and life style practices of the Tamils dating back two thousand years can be understood through ancient literature. Among the ancient land divisions, there is no land division called Palai. The Mullai land and the Kurinji land were formed as separate and heterogeneous lands due to climatic changes. Eyinar living in the desert land were naturally Eyinar who made a living by seizing the things of passersby. The purpose of this article is to learn about such Eyinar.

முன்னுரை

தமிழிலக்கிய மரபில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர்களின் சமூக வாழ்வியல் நெறிமுறைகளைப் பண்டைய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. பண்டைய நிலப் பிரிவுகளுள் பாலை என்ற நிலப்பகுப்பு இல்லை. முல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் தட்பவெப்ப மாறுதல்களினால் வேறுபட்டுப் பாலை நிலமாக உருப்பெற்றது. பாலை நிலத்தில் வாழ்வோராகிய எயினர், வழிச் செல்வோரிடத்துள்ள பொருள்களைக் கைப்பற்றி வாழ்க்கை நடத்தும் இயல்பினராகத் திகழ்ந்தனர். இத்தகைய எயினர் குறித்து அறிவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

எயினர் - விளக்கம்

எயினர், பாலை நிலத்தில் வழியிடை வரும் புதியோரைக் கொலைத்தொழில் ஆற்றுவதில் வல்லவர். சேய்மையில் வருவோரைத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களுடைய கைப்பொருள்களைக் கவர்ந்து கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தும் இயல்பினர். இத்தகைய எயினர் குறித்துக் கழகத் தமிழ் அகராதி, பாலை நில மக்கள், மறவர், வேடர்' என்று குறிப்பிடும்.

எயினர் வீடுகள்

எயினர் வீடுகள், ஊகம் புல்லால் வேயப்பட்ட உயர்ந்த மதில்களையுடையது. உருண்ட கணைய மரமிட்ட ஒட்டுக் கதவினைக் கொண்டது. துடிகள் தொங்குகின்ற திரண்ட கால்களையுடைய பந்தல் காணப்பெறும். இப்பந்தலில் காவலுக்காக நாய்களைச் சங்கிலியால் கட்டி வைத்திருப்பர். முட்செடிகளையும் மரங்களையும் வளர்த்துச் சுற்றிவேலி அமைத்திருப்பர். தம்முடன் இணங்காத பகைவர்களைக் குத்திக் கூரிய முனை மழுங்கியதும் புலால் நாளும் வாயையுடையதுமான வேல்களையும், மணி கட்டிய கேடயங்களையும் வரிசையாக வைத்திருப்பர். தலையில் முடிந்த நாணையுடைய விற்களைச் சார்த்தி, அம்புக் கட்டுகளும் அருகில் தொங்கிய வண்ணம் காணப்பெறும்.

ஊகம் வேய்ந்த உயர்நிலை வரைப்பின்

வரைத்தேன் புரையும் கவைக்கடைப் புதையொடு

கடுந்துடி தூங்கும் கணைக்காற் பந்தர்த்

தொடர்நா யாத்த துண்ணருங் கடிநகர்

வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பைக்

கொடுங்குந் தழீஇய புதலின்

(பெரும்பா.122 - 127).

இவ்வடிகளில் இடம்பெறும் ஊகம் - ஒருவகைப் புல். மதிலின்றலையிலே ஊகம்புல் வேயப்பட்டிருத்தலால் அம்மதில் மண்மதிலாதல் உணர்² என்றும் தொடர்நாய் என்றதற்குத் தன் தலைவனைத் தொடர்ந்து செல்லும் நட்புடைய நாய் எனினுமாம். யாத்த - கட்டிய, எயினர் வேட்டை நாய்களைத் தாம் வேட்டம் செல்லாத போது வீட்டிலே கட்டி வைப்பர் என்க³ என்றும் முட்செடிகளையும் மரங்களையும், உயிருடையவாக வளர்த்து அவற்றாலாக்கிய வேலி என்பார், வாழ்முள்வேலி என்றார். இனி இவ்வாழ் முள்வேலியே அன்றி முள்ளை வெட்டிக் கொணர்ந்து கட்டும் வேலியும் உளதாகலின், இஃதஃதன்று, வாழ்முள்வேலி என்றார்⁴ என்று பொருளுரைப்பர். இவற்றால் எயினர் வீடுகள் ஊகம்புல்லால் வேயப்பட்ட மண்மதில்களைக் கொண்டது. வேட்டைக்குச் செல்லாதபோது நாய்களை வீட்டிலே கட்டி வைத்திருப்பர். முட்செடிகளையும் மரங்களையும் வளர்த்து அவற்றையே வேலியாகப் பயன்படுத்தினர்.

எயினர் தோற்றம்

எயினர், அழகிய வீளிம்புகளைக் கையால் உருவி, நானேற்றிய வீசையையுடைய மூங்கிலால் ஆன வில்லையும் குருதியால் சிவந்த வாயினையுடைய அம்புகளையும் கொண்டு புலியைப் போன்று சினந்து பார்க்கக் கூடியவர். கடை குழன்ற வளர்ந்த முடியையும், பிறருக்குத் துன்பம் செய்தலை எதிர்பார்த்திருக்கும் புலி போன்ற உடல் வலியையுடையவர். வற்கென்ற உடம்பினையுடையவர். வலிமை வாய்ந்த கழுத்தினையுடைய கலைமானின் கொம்பினைப் போன்று முறுக்குண்ட தாழ்ந்த தாடியானது பொலிவற்றுக் காணப்பெறும். மை போன்ற கருமை பொருந்திய தோள்களை உடையவர். கால்களில் வீரக்கழல்களையும் செருப்புகளையும் அணிந்திருப்பர். இச்செய்திகளை, அவ்வீளிம்பு புரிவிய வீசையமை நோன்சிலைச்

செவ்வாய்ப் பகழிச் செயிர்நோக் காடவர் (அகநா. 371; 1 - 2)

..... செயிர்நோக்கு ஆடவர் (அகநா. 371; 2).

வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கை புலிநோக்கின்

சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தையர்

அற்றம் பார்த்து அல்கும் கடுங்கண் மறவர் (கலித். 4; 1 - 3)

எருத்து வலிய எறுழநோக்கு இரலை

மருப்பின் திரிந்து மறிந்து வீழ்தாடி (கலித். 15; 6 - 7)

இருங்கவின் இல்லாப் பெரும்புன் றாடிக்க

கடுங்கண் மறவர் (அகநா. 297; 5 - 6)

..... மறவர்

மைபடு திண்டோள் (அகநா.89;10-11)

தொடுதோற் கானவன் (அகநா. 34; 3)

தொடுகழல் மறவர் (அகநா. 75; 6)

தொடுதோ லடியர் (பட்.பாலை. 265)

என்பன எடுத்துரைக்கும்.

எயினர் இயல்பு

எயினர், கள்ளுண்டு களித்த நிலையில் துடியினை முழக்குவர். வில்லைத் தங்கள் உடைமையாகக் கொண்ட நிலையை சீழ்க்கை ஒலியுடையவர். இக்கருத்துகளை,

வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்

வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணி (அகநா. 261; 14 - 15)

வில்லுடை வீளையர் (குறுந். 272; 2)

என்பது விளக்கும். இங்கு வரும் வீளை என்பதற்கு உ.வே.சாமிநாதையர் வீளை - சீழ்க்கை; உதட்டை மடித்துச் செய்யும் ஒலி; இதனை இக்காலத்தார் “சீட்டி” என்பார் என்று விளக்குவர்.

தீயினது வெப்பம் தவழ்ந்த பாலை நிலத்தில் இலை முதலியன கரிந்து உதிர்ந்த மரத்தையுடைய காட்டின்கண் வாழும் வாழ்க்கையினையுடைய கொல்லுகின்ற புலியை ஒத்த வலிமையையுடைய வீரக்கழல் கட்டிய அடியினையுடைய எயின மறவர் என்பதை,

எரிசினந் தவழ்ந்த இருங்கடற் றடைமுதல்

கரிசுதிர் மரத்த கான வாழ்க்கை

அடுபுலி முன்பின் தொடுகழல் மறவர் (அகநா. 75; 4 - 6)

என்பது புலப்படுத்தும். இதில் சுட்டெரிக்கும் பாலை நிலப்பகுதியைத் தமது வாழ்விடமாகக்

கொண்ட எயினர், புலியை ஒத்த வலிமையும் காலில் வீரக்கழலையும் அணிந்தவர் என்பது பெறப்படுகிறது.

கொடிய வில்லினையுடைய எயினர், செருப்பு அணிந்த கால்களையுடையவர்களாய்த் துடியை முழக்கிச் சென்று நெற்கூடுகளைக் கொள்ளையிட்டுச் செல்வர்,

**தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவீ லெயினர் கொள்ளை யுண்ட
உணவில் வறுங்கூட்டு**

(பட்.பாலை. 265 - 267)

என்பதில் இவ்வெயினர் கொள்ளையிடப் போம்போது கூட்டமாகத் துடிமுழக்கிச் செல்வர் என்க. கொலைத்தொழில் செய்யும் கருவியாதல் பற்றி வில்லைக் “கொடுவில்” என்றார் என்பர். எயினர் பொருட்களைக் கொள்ளையிடச் செல்லும்போது தனித்துச் செல்லாது, கூட்டமாகத் துடியை முழக்கிச் செல்லுதல் உண்டு.

எயினர், சிலை மரத்தால் செய்யப்பட்ட வில்லையும் கூரிய அம்புகளையும் செந்துவராடையையும் உடையவராய் கொலைத் தொழிலில் வல்லவர் என்பதை,

**சிலைவீற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்
கொலைவல் லெயினர்**

(ஐங். 363; 1 - 2)

என்பது புலப்படுத்தும்.

ஏவின தொழிலைச் செய்யும் எயினர், தாம் குறித்த இலக்குத் தவறுமானால் அம்பினைத் தொடுத்தத் தம் கைவிரலைக் கடித்துக் கொள்ளும் அறியாமை மிக்கவர்.

**கடுத்தது பிழைக்குவ தாயின் தொடுத்த
கைவிரல் கல்வங் கல்லாக் காட்சி**

(அகநா. 215; 7 - 8)

இவ்வடிகளில் இடம்பெறும் கடுத்தது - நினைத்தது. அஃதாவது இலக்கு. தாம் எய்த அம்பு குறி பிழைத்துப் போனால் அவ்வம்பினைத் தொடுத்த தம் கைவிரலையே கடிப்பர்; அத்துனைச் சினமும் அறியாமையும் உடையோர் என்றவாறு⁷ என்பர். இதில் எயினர், தாம் எய்த அம்பு குறி பிழைத்த நிலையில் அம்பு தொடுத்தத் தம் கைவிரலைக் கடித்துக் கொள்ளும் சினமும் அறியாமையும் வாய்ந்தவர் என்பது புலப்படுகிறது.

பண்டைக் காலத்தில் மட்டுமின்றி இன்றும் தாம் எய்யும் இலக்குத் தவறிய நிலையிலும் ஒரு செயலைச் செய்வதற்குப் பதிலாகத் தன்னையறியாமல் தவறும் நிலையிலும் தம் கைவிரலைக் கடித்துக் கொள்ளும் அறியாமை மிக்கவர்களைக் காணமுடிகிறது.

இத்தகையத் தன்மை வாய்ந்த எயினர், ஊரில்லாததாகவும் பொறுத்தற்கரிய துன்பம் உடையதாகவும் நீரில்லாததாகவும் அமைந்த பாலை நிலத்தில் வழியிடை வரும் புதியவர்களை வருத்துவதற்குத் தொலைதூரம் பார்த்தவாறு கையைக் கவிழ்த்தபடிக் கண்ணால் பார்க்கும் பார்வையினைக் கொண்டவராகவும் திகழ்வர்.

**ஊரில்ல உயவரிய
நீரில்லா நீளிடைய**

பார்வ லிருக்கைக் கவிகண் ணோக்கின் (புறநா. 3; 17 - 19)

என்பதில் கட்டபுருவத்தின்மேற் கையைக் கவித்துத் தொலைவீற் குறித்த பொருளை நோக்கும் செயல்வகையைக் “கவிகண் நோக்கு”⁸ என்பர்.

கையைப்புருவத்தின்மீது வைக்கும்போது அது கண்கள்மீது நிழலை உருவாக்குகிறது. சூரிய ஒளி அல்லது பிரகாசமான வெளிச்சம் நேரடியாகக் கண்களில் படுவதைத் தடுத்துப் பார்வையைத் தெளிவாக்குவதற்கு இன்றும் இச்செயல் மக்களிடத்துக் காணப்படுகிறது.

அம்புகளைக் கூர்மையாக்குதல்

கொல்லனது உலைக்களத்திலுள்ள பட்டடைக் கல்லைப் போன்று வெம்மையான பாரையின்மீது ஏறி, வளைந்த வில்லையுடைய எயினர்ச்சாதியினர், தம் அம்புகளைத் தீட்டுதற்கு இடமாகிய கவர்ந்த வழிகளை உடையது. மேலும் நடுகல்லிலும் தீட்டிக் கூர்மையாக்குவதை,

உலைக்க லன்ன பாரை யேறிக்

கொடுவீ லெயினர் பகழி மாய்க்கும் (குறுந். 12; 2 - 3)

..... மறவர் பகழி மாய்த்தென

மருங்குல் நுணுகிய போமுதிர் நடுகல் (அகநா. 297; 6 - 7)

இப்பாடலடிகளில் இடம்பெறும் கொடுவீல் எயினர்-வழிப்போவோரைக் கொல்லுதற்குக் காரணமாகிய கொடுமையை உடைய வில்லை உடைய எயினர் எனலுமா? என்பர். மறவர் நடுகல்லில் தம் பகழிகளை அடிக்கடி தீட்டுதலாலே நடுகல்லின் இடை தேய்ந்து¹⁰ காணப்பெறும்.

எயினர், தாங்கள் எய்யும் அம்பின் தாக்குதலின்றும் வழியிடை வருவோர் தப்பித்துவிடக் கூடாதென்று கருதி அம்பினை நடுகல்லில் தேய்த்துக் கூர்மையாக்கியதை அறியமுடிகிறது.

கொலைத்தொழில்

எயின் மறவர், யிகுந்த ஒலி எழுப்பக்கூடிய துடி என்னும் தோற்கருவியையும் வளைந்த வில்லையும் உடையவர். இவர்கள் பாலை நிலத்தில் வழியிடைச் செல்வோரை வருத்தி கைப்பொருள்களைக் கவர்ந்து கொள்ளக் கூடியவர்.

..... கடுந்துடிக்

கொடுவீல் எயினர் கோட்குறம் படர (அகநா. 79; 13 - 14)

என்பதில் எயினர் ஆறலைத்தலில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தனர்.

வளைந்த வில்லையுடைய எயினர், கொல்லும் தொழிலையுடையவர். தம் அரணினின்றும் ஆறலைத்தற்கு ஊக்கத்துடன் எழுந்து வந்து வில்லில் வைத்து அம்பினை எய்தமையால் வழிப்போக்கர் இறந்துபட்டமையை,

கொடுவீல் எயினர் குறும்பிற் கூக்குங்

கடுவினை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர்

படுபிணம்

(அகநா. 319; 3 - 5)

என்பது உணர்த்தும்.

இலை வடிவான அம்புகளையும் சிலைக்கும் ஒலியால் மாண்புற்ற வில்லினையுடைய மனதில் அன்பில்லாத மறவர் கூட்டம் புதியராய் வழிச் செல்வோரை துன்புறுத்திக் கொல்வதால் கடத்தற்கரிய வெம்மை யிகுந்த பாலை நிலத்தில் இறந்து காணப்படுவர்.

இலைமாண் பகழிச் சிலைமாண் வல்லீல்

அன்பில் ஆடவர் அலைத்தலின் பலருடன்

வம்பலர் தொலைந்த வெம்பலை அருஞ்சுரம்

நிழலில் நீளிட

(நற். 352; 1 - 4)

இப்பாடலடியில் இடம்பெறும் “இலைமாண் பகழி”, இலை வடிவான வாயையுடைய அம்பு; இலைவாயம்பு, கூர்வாயம்பு, பிறை வாயம்பு என அம்புகள் பலவகையவாதலின் இலைமாண் பகழி எனச் சிறப்பித்தார்¹¹ என்பர்.

கூற்றுவனைப் போன்று கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் வேற்படையையுடைய மறவர், வில்லைக் கையிலேந்திய வீரத்தையும் உலைக்களத்தில் திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட

அம்பினையும் உடையவர். கொலை செய்வதை விரும்பும் கொள்கையுடனும் கொள்ளையிடும் நோக்குடனும் பாலை நிலத்தை அடைந்து வழிச்செல்வோரை எதிர்பார்த்து அம்புகளை எய்யும் வலிமை வாய்ந்தவர். இச்செய்திகளை,

கூற்றத் தன்ன கொலைவேன் மறவர்
ஆற்றிருந் தல்கி வழங்குநர்ச் செகுத்த (குறுந்.283; 5 - 6)
கொடுமரம் பிடித்த கோடா வண்கண்
வடிநவில் அம்பின் (அகநா. 215; 9 - 10)
கொலைவெங் கொள்கைக் கொடுத்தொழின் மறவர்
ஆறுசென் மாக்கள் அருநிறத் தெறிந்த
எஃகு (அகநா.363; 10 - 12)
செந்தொடை பிழையா வண்க ணாடவர் (புறநா. 3; 20)

என்னும் பாடலடிகள் உணர்த்தும்.

எயினர், தாம் வாழும் ஊரிலிருந்து ஆறலைத்தற்கு முயன்று பாலை நிலத்தில் மேல் வீளிம்பை உருவி நாணேற்றி வழியிடைச் செல்லும் புதியோர் மீது அம்புகளைத் தொடுப்பர். கூர்மையான அம்பிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாவாமல் மாறுபட நின்று இறந்துபட்டோர்மீது கற்களையும் தழைகளையும் இட்டுக் குவியலாக முடிவைப்பர். அவ்வாறு மறைத்த குவியல்கள் காட்டுமுள்ளால் இடும் வேலியைப் போலவும் காண்போருக்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கும் வகையிலும் அமைந்திருக்கும். மேலும் இறந்துபட்டோரைக் கற்கள், இழைகள் கொண்டு மூடாத நிலையில் விலங்குகளும் பறவைகளும் கவர்ந்துண்ணும்.

அவ்வீளிம்பு உரிஇய கொடுஞ்சிலை மறவர்
வைவார் வாளி வீறற்பகை பேணார்
மாறிநின்று எதிர்த் ஆறுசெல் வம்பலர்
உவல்இரு பதுக்கை (குறுந். 297; 1 - 4)
அளழித் துயர்த்த அஞ்சவரு பதுக்கை (அகநா. 215; 11).
வண்க ணாடவர்
அம்புட வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை (புறநா.3; 20 - 21)
இடுமுள் நெடுவேலி போல கொலைவர்
கொடுமரம் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த (கலித்.12; 1 - 2)
கொடுவில் எயினர் குறும்பிற்கு ஊக்கும்
கடுவினை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர்
படுபீணம் கவரும் பாழ்படு நனந்தலை (அகநா. 319; 3- 5)

என்பதால் எயினர், காட்டிடைச் செல்லும் புதியவர்களைக் கொன்று உடல்களைத் தழையாலும் கற்களாலும் முடிக் குவித்து வைக்கும் மரபினையும் அவ்வாறு செய்ய இயலா நிலையில் பறவை, விலங்குகளுக்கு உணவாவதையும் அறியமுடிகிறது.

இரக்கமற்ற மனத்தினர்

எயினர், இரக்கமற்ற மனத்தினர். புதிதாகச் செல்லும் வழிப்போக்கரிடத்துப்பெறுதற்குரிய பொருள் இல்லாவிட்டாலும் அம்பு பட்ட நிலையில் பதைபதைத்து உயிர்போவதைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி அடைவதற்காக உயிர்களைக் கொல்லக் கூடியவர் என்பதை,

..... **கடுங்கண் மறவர்தாம்**
கொள்ளும் பொருள் இலர்ஆயினும் வம்பலர்

துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்து உயிர்வெளவலின் (கலித். 4; 3 - 5)

என்பது உணர்த்தும்.

உணவு

முள்ளம்பன்றியின் மற்றொரு பெயர் எய்ப்பன்றி. “எய்” என்பது கூர்மையான முள்ளைக் குறிக்கும். இவ்விலங்கு தன்னுடைய கூர்மையான முட்களால் எதிரிகளைத் தாக்கும் வலிமை கொண்டது. இத்தகைய விலங்கினை வேட்டையாடும் வலிமை பெற்றவர்களாக எயினர் திகழ்ந்தனர்.

எயினர், வேட்டையாடி எய்ப்பன்றித் தசையினைக் கொண்டு வருவதை,

எயினர் தந்த வெய்ய்மா னெறிதசை (புறநா.177; 13)

என்பது உணர்த்தும். மேலும் முள்ளம்பன்றி இறைச்சியை உணவாக உட்கொள்வதை,

முளமா வல்சி யெயினர் (ஐங்.364; 1)

இவ்வடியில் இடம்பெறும் முளமா - முட்பன்றி..... இதனை முள்ளம் பன்றி என்று இக்காலத்தார் வழங்குப12 என்பர்.

முடிவுரை

பாலை நிலத்தில் வாழ்வோராகிய எயினர், பொருள்களைக் கொள்ளையிட்டுத் வழிப்பறிக் கொள்ளை செய்தும் தம் வாழ்வியலை நடத்தினர். முள்ளம்பன்றித் தசையினை உணவாகக் கொண்டனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. கழகத் தமிழ் அகராதி, ப.206, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், எட்டாம் பதிப்பு; 1993.
2. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.47, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், மறுபதிப்பு; 1972.
3. மேலது, ப.48
4. மேலது ப.48
5. உ.வே.சா., குறுந்தொகை, ப. 501, டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம், முதற்பதிப்பு; 2009.
6. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பட்டினப்பாலை, ப.63, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், முதற்பதிப்பு; 1956.
7. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், அகநானூறு, மணியிடை பவளம், ப. 301, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், மறுபதிப்பு; 1974.
8. ஓளவை.ச.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு மூலமும் உரையும், தொகுதி - 1. ப.33, பூம்புகார் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு; 2009.
9. உ.வே.சா., குறுந்தொகை, ப.31, டாக்டர் உ.வே.சா. நூல் நிலையம், முதற்பதிப்பு; 2009.
10. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், அகநானூறு - மணியிடை பவளம், ப. 518 திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், மறுபதிப்பு; 1974.
11. ஓளவை.ச.துரைசாமிப்பிள்ளை, நற்றிணை மூலமும் விளக்கவுரையும்- பாகம் - 2. ப. 653, பூம்புகார் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு; 2011.
12. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், ஐங்குறுநூறு, ப.505, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், மறுபதிப்பு ; 1966.

References

1. Kazhaga Thamil Agarathi, P.206, The South India Saiva Siddhanta works publishing society, Tirunelveli, Ltd, Eighth Edition; 1993.
2. Po.Ve.Somasundaranar, Perumpanattrupadai, P.47, The South India Saiva Siddhanta Works publishing Society, Tirunelveli, Ltd, Reprint; 1972.
3. Lbid, P.48
4. Lbid, P.48
5. U.Ve.Sa., Kurunthogai, P.501, Doctor U.Ve.Sa. Nool Nilaiyam, First Edition; 2009.
6. Po.Ve.Somasundaranar, Pattinappalai, P.63, The South India Saiva Siddhanta Works publishing Society, Tirunelveli, Ltd, First Edition; 1956.
7. Po.Ve.Somasundaranar, Agananooru manimidaipavazham, P.301, The South India Saiva Siddhanta Works publishing Society, Tirunelveli, Ltd, Reprint; 1974.
8. Ouvai.Su.Duraisampillai, Purananooru Moozhamum Uraiyum, Volume & 1. P.33, Poombukar pathippagam, First Edition; 2009.
9. U.Ve.Sa., Kurunthogai, P.31, Doctor U.Ve.Sa. Nool Nilaiyam, First Edition; 2009.
10. Po.Ve.Somasundaranar, Agananooru manimidaipavazham, P.518, The South India Saiva Siddhanta Works publishing Society, Tirunelveli, Ltd, Reprint; 1974.
11. Ouvai.Su.Duraisampillai, Natrinai Moozhamum vizhakkavuraiyum, Volume & 2. P.653, Poombukar pathippagam, First Edition; 2011.
12. Po.Ve.Somasundaranar, Ingurunooru, P.505, The South India Saiva Siddhanta Works publishing Society, Tirunelveli, Ltd, Reprint; 1966.